

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У. 13212/12
15.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Руже Урошевић и Зорице Китановић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Еленом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ул. ..., кога заступа Владан Стојиљковић, адвокат из Београда, ул. Македонска број 19, изјављеној против туженог Министарства финансије и привреде Републике Србије, чији је правни следбеник Министарство привреде Републике Србије, ради поништаја решења број: 720-00-00085/2012-34 од 06.09.2012. године, у правној ствари промене података у регистру привредних субјеката, у нејавној седници већа одржаној дана 15.01.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења регистратора Регистра привредних субјеката који води Агенција за привредне регистре, број БДЖ .../2012/01 од 07.08.2012. године. Ожалбеним решењем, одбачена је као изјављена од неовлашћеног лица, жалба тужиоца изјављена на решење Регистратора привредних субјеката број БД .../2012 од 25.05.2012. године, којим је усвојена регистрациона пријава, па је у Регистру привредних субјеката регистрована промена података код “ББ” d.o.o. Preduzeća за unutrašnju i spoljnu trgovinu, тако што је брисан члан АА са уделом од 10% и уписан “ББ” d.o.o. Preduzeće за unutrašnju i spoljnu trgovinu са уделом од 10%.

Тужбом поднетом Управном суду дана 16.10.2012. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, указујући да му није омогућено да у својству странке учествује у првостепеном поступку пред Агенцијом за привредне регистре. Појашњава да је решењем Агенције за привредне регистре извршена промена члана у Предузећу за унутрашњу и спољну трговину “ББ” д.о.о., тако што је АА као члан Привредног друштва са уделом у висини од 10% основног капитала брисан и као члан Привредног друштва уписано Предузеће за унутрашњу и спољну трговину “ББ” д.о.о., са истим уделом. Наглашава да је тужиоцу својство члана Привредног друштва престало иако му није омогућено да учествује у поступку у коме је одлучивано о његовом праву. Притом се у образложењу решења наводи да је одлука о престанку својства члана донета по основу одлуке суда о искључењу члана, иако тужилац тврди да таква судска одлука не постоји. Посебно истиче да је тужилац, коме је суд признао право на иступање из оправданих разлога, због тога што му је привредно друштво својим радњама и поступцима проузроковало штету, или га онемогућило у остваривању својих права, незаконитим поступањем другостепеног, али и првостепеног органа престао да буде члан друштва, а његов удео је постао сопствени удео друштва иако Закон о привредним друштвима не дозвољава да једночлано друштво са ограниченом одговорношћу стиче сопствени удео. Сматра да је онемогућавање жалиоца, који има правни положај странке, ускраћивањем могућности да своја права заштити у поступку пред туженим органом, али и пред првостепеним, противно уставној гаранцији из одредбе члана 36. став 2. Устава Републике Србије, којом је прописано да сваком лицу на кога се односи одлука којом се одлучује о његовом праву, мора да се обезбеди да против такве одлуке користи делотворно право на средство. Сматра и да је првостепени орган погрешно применио одредбе Закона о привредним друштвима из 2011. године уместо Закон о привредним друштвима из 2004. године. Поступајући на изнети начин, тужени орган је по мишљењу тужиоца погрешно применио материјално право, нетачно утврдио чињенично стање и повредио правила поступка. Са изнетих разлога, предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у висини од 13.370,00 динара.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 47. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и из списка предмета ове правне ствари, произлази да је тужени орган, по разматрању жалбе и списка предмета, нашао да је ожалбеним решењем правилно одбачена жалба тужиоца, као поднета од неовлашћеног лица. Ово са разлога, што је увидом у јавну електронску базу података о привредним субјектима коју води Агенција за привредне регистре и увидом у списе предмета, тужени орган утврдио да је Привредно друштво "ББ" д.о.о. , из ..., првостепеном органу поднело захтев за регистрацију промене чланова и удела, на тај начин да се из регистра брише члан друштва АА, са уделом од 10%, а као власник тих 10% удела упише "ББ" д.о.о.. Будући да је првостепени орган, поступајући по тој пријави донео решење 25.05.2012. године, на које је жалбу изјавио АА, који није подносилац регистрационе пријаве за промену података, у складу са одредбама Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, а није ни лице овлашћено за заступање привредног субјекта, нити овлашћено лице од стране заступника друштва, то је потврдио првостепено решење, налазећи да је правилно поступио првостепени орган када је одбацио жалбу тужиоца, као поднету од неовлашћеног лица.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 6. Закона о поступку о регистрацији у Агенцији за привредне регистре ("Службени гласник РС", бр. 99/2011), прописано је да је подносилац пријаве лице овлашћено за подношење пријаве.

Одредбом члана 25. став 1. наведеног закона, прописано је да против одлука регистратора, подносилац пријаве може да поднесе жалбу министру надлежном за одлучивање по жалби, преко Агенције, у року од 30 дана од дана објављивања одлуке.

Одредбом члана 28. став 1. истог закона, прописано је да ако регистратор утврди да је жалба неблаговремена, недопуштена или изјављена од неовлашћеног лица,

доноси решење којим је одбацује.

Чланом 4. поменутог закона, прописано је да се на питања која се односе на поступак регистрације и евидентирање, а која тим законом нису посебно уређена, примењује закон којим се уређује општи управни поступак.

Одредбом члана 43. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), прописано је да правно лице врши радње у поступку преко свог законског заступника.

Одредбом члана 47. став 1. истог закона, прописано је, између осталог, да странка, односно њен законски заступник може одредити пуномоћника који ће заступати странку у поступку.

Имајући у виду наведено чињенично и правно стање ове управне ствари, правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одбио као неосновану жалбу тужиоца, налазећи да је првостепени орган правилно утврдио да тужилац није био лице овлашћено за подношење жалбе на решење регистратора од 25.05.2011. године, јер није био подносилац регистрационе пријаве, лице овлашћено за заступање привредног субјекта, нити овлашћено лице од стране заступника привредног друштва.

Суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је тужиоцу повређено Уставом зајемчено право на коришћење делотворног правног средства, али је нашао да исти нису основани. Ово стога, што жалба у управном поступку није била искључена, већ је активна легитимација за њено подношење ограничена само на подносиоца пријаве. Поред наведеног, како је цитираном одредбом члана 4. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, прописано да се на питања која нису уређена тим законом, сходно примењују одредбе закона којим се уређује управни поступак, то значи да се у поступку регистрације промена код Агенције за привредне регистре примењују правила о коришћењу правних средстава из Закона о општем управном поступку и то редовних и ванредних. Стога, како тужилац није учествовао у редовном поступку, имао је право да применом ванредног правног средства из Закона о општем управном поступку тражи понављање окончаног управног поступка, будући да је спорно решење регистратора постало коначно.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлука о трошковима управног спора, у ставу II диспозитива пресуде, донета је сагласно одредбама члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредаба чланова 151. и 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, број 72/11), па је суд одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, имајући у виду исход овог спора.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.01.2014. године, 9 У. 13212/12

Записничар
Елена Петровић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС